

Római levél és a nagy csere

Suhai György

2011.11.23.

Romans 1:16-17 ⁶ Mert nem szégyenlem a **Krisztus evangéliomát**; mert Istennek hatalma az minden hívőnek idvességére, zsidónak először meg görögnek. ¹⁷ Mert **az Istennek igazsága jelentetik ki abban** hitből hitbe, miképen meg van írva: Az igaz ember pedig hitből él.

Mert nem szégyellem az evangéliumot, hiszen Isten ereje az, minden hívőnek üdvösségére, elsőként zsidónak, de görögnek is, Mk 8:38 1Kor 1:18-25 ¹⁷ mert Isten a maga igazságát nyilatkoztatja ki benne hitből hitbe, ahogyan meg van írva: "Az igaz ember pedig hitből fog élni." Hab 2:4 Gal 3:11 Zsid 10:38

Az Isten igazsága/igazságossága válik nyilvánvalóvá az evangéliumban. Ez mit jelent? Hogyan válik nyilvánvalóvá? Ezt fejti ki bővebben Pál a további fejezetekben.

Tömören az által, hogy kiöntötte jogos haragját és végrehajtotta igazságos ítéletét a bűneink miatt, de nem rajtunk, hanem Krisztuson. Ez óriási megkönnyebbülés, felszabadulás és öröm! Ezt megúsztuk, modhatnánk! Nem haragszik ránk az Atya többé, ha hiszünk az evangéliumban! Ha nem hiszünk ebben az örömhírben, semmi hasznunk Krisztus helyettes áldozatából és Isten haragja van még rajtunk.

Az evangélium csak a hívők számára öröm-hír. Csak **hit által érthetjük meg** („hitből hitbe”). Ez nem fog menni logikával, ésszel.

A Rm 1:18-2:10-ben Pál Isten igazságos és izzó haragjáról beszél az emberek (minden ember) istentelensége miatt. Mindannyian ezt az igazságos haragot érdemelnénk! Annyi törvényszegést és bűnt követtünk és követünk el, hogy ezt semmilyen jócselekedettel sem lennénk képesek jóvátenni vagy ellensúlyozni. Nem tehetünk semmit azért, hogy kiengeszteljük Istent!

Romans 1:18 Mert nyilván van az Istennek haragja mennyből, az embereknek minden hitetlensége és hamissága ellen,...

Isten ugyanis haragját nyilatkoztatja ki a mennyből az emberek minden hitetlensége és gonoszsága ellen,

Azt is világossá teszi, hogy csak a kitartóan jóra törekvők és jót cselekedők fognak örökélettel jutalmaztatni:

Romans 2:6-8 ⁶ A ki megfizet mindenkinek az ő cselekedetei szerint: ⁷ Azoknak, a kik a jó cselekedetben való állhatatossággal dicsőséget, tisztességet és halhatatlanságot keresnek, örök élettel; ⁸ Azoknak pedig, a kik versengők és a kik nem engednek az igazságnak, hanem engednek a hamisságnak, búsulással és haraggal.

Mert mindenkinek cselekedetei szerint fog megfizetni: Zsolt 62:13 Péld 24:12 ⁷ azoknak, akik állhatatosan jót cselekedve törekszenek dicsőségre, megbecsülésre, és

halhatatlanságra, örök életet ad; ⁸ azoknak pedig, akik viszálykodók, akik ellenállnak az igazságnak, és a hamisságot követik, haraggal és bosszúállással fizet majd.

Mert csak azt igazítja meg/nyilvánítja igaznak Isten, aki megcselekszi/betölti Isten törvényét!

Romans 2:13 ¹³ (Mert nem azok igazak Isten előtt, a kik a törvényt hallgatják, hanem **azok fognak megigazulni, a kik a törvényt betöltik.**

Hiszen nem a törvény hallgatói igazak Isten előtt, hanem a törvény megtartói fognak megigazíttatni.

De még a mi istentelenségünk is Isten igazságának megmutatását szolgálja, amikor jogosan megbüntet minket érte, mindazokat, akik nem hisznek Istenben.

Romans 3:5-6 ⁵ Ha pedig a mi igazságtalanságunk az Istennek igazságát mutatja meg, mit mondjunk? Vajjon **igazságtalan-é az Isten, hogy minket büntet?** Emberi módon szólok. ⁶ Távól legyen!

Ha pedig éppen a mi hamisságunk teszi nyilvánvalóvá Isten igazságát, akkor mit mondjunk? Emberi módon szólok: igazságtalan az Isten, hogy kiönti ránk haragját?
⁶Szó sincs róla!

Csak zárójelben jegyzem meg, hogy ha Isten nem büntetné meg következetesen a bűnt, nem lenne szerető, hisz nem szeretné azokat, akik Ellen bűnt követtek el. Pl. egy szülő, akinek megerősokolják a gyermekét. Ha a bíróság felmenti a bűnöst, holott tudja, hogy bűnös, nem szereti az anyát. Ha Hitler, Sztálin vagy bármelyik tömeg- és sorozatgyilkos megússza az isteni igazságszolgáltatást és mentesül rettenetes bűne büntetése alól, akkor Isten nem szerető Isten! De Isten szeretete többek között éppen az ő igazságában mutatkozik meg. A baj az, hogy soha sem vagyunk csak áldozatok, aki Ellen vétettek, hanem mi is vétünk Isten és mások ellen. Ezért vagyunk mindannyian kivétel nélkül nagyon nagy bajban, hisz mindannyian ugyanazt a halálos ítéletet érdemelnénk a bűneink miatt. Erről beszél Pál a továbbiakban.

Tehát eddig a lényeg, hogy **Isten igazsága a bűnös ember megbüntetésében válik nyilvánvalóvá.**

Mindannyian születésünktől és természetünknél fogva bűnösök vagyunk, kivétel nélkül:

Romans 3:9-12 ⁹ Micsoda tehát? Különbek vagyunk-é? Semmiképpen nem. Mert az előbb megmutattuk nyilván, hogy zsidók és görögök **mindnyájan bűn alatt vannak**; A mint meg van írva, hogy nincsen csak egy igaz is; ¹¹ Nincs, a ki megértse, nincs, a ki keresse az Istent. ¹² Mindnyájan elhajlottak, egyetemben haszontalanokká lettek; **nincs, a ki jót cselekedjék, nincsen csak egy is.**

⁹Mi tehát az igazság? Különbek vagyunk? Egyáltalában nem! Hiszen előbb már kimondtuk azt az ítéletet, hogy zsidók is, görögök is mind bűnben vannak, ¹⁰amint meg van írva: "Nincsen igaz ember egy sem, Zsolt 14:1-3 Zsolt 53:2-4 ¹¹nincsen, aki értse, nincsen, aki keresse Istent. ¹²Mind elhajlottak, valamennyien megromlottak, és nincsen, aki jót tegyen, nincs egyetlen egy sem.

Nagyon nagy bajban vagyunk! Mindannyiunkon Isten haragja és Isten ítélete van a bűneink/törvényszegéseink miatt. Ezen a helyzeten önerőből, a törvény megtartására való törekvés

által nem tudunk változtatni. **Nem tudjuk büntelenné tenni sem szeretetre méltóvá tenni magunkat** semmilyen Isten által elvárt jócselekedettel. A törvényből csupán a bűnünkkel, a bűnünk nagyságával szembesülünk folyamatosan:

Romans 3:20 ²⁰ Annakokáért a törvénynek cselekedeteiből egy test sem igazul meg ő előtt: mert a törvény által a bűn ismerete van.

Mert a törvény cselekedeteiből nem fog megigazulni egyetlen halandó sem őelőtte. Hiszen a törvényből csak a bűn felismerése adódik.

Többféleképpen reagálunk arra, amikor a törvény szembesít a bűnünkkel: bagatelizálunk, magyarázkodunk, igazoljuk magunkat,

1. tagadás: mások hibáztatása
2. kifogások keresése
3. védekezés
4. a szív állapotának figyelmen kívül hagyása („az ember szívének minden gondolata szüntelenül csak gonosz”)

Lehet, hogy a “jóságodból” kell megtérned! Hogy jobbnak hiszed magad, mint amilyen valójában vagy. Vagy abból, hogy arra törekszel, hogy jobbá tegyed magadat. “Hát persze, hogy szeret az Isten! Végülis egész szeretetre méltó vagyok. Nem vagyok olyan gonosz, nem követtem el én olyan kirívó gonoszságot, hogy ne szerethetne Isten.”

“Én nem érdemlem meg Isten szeretetét! Én nem vagyok méltó arra, hogy Isten szeressen.” – Ez lehet az öngazultság, büszkeség egy árnyaltabb formája. Mert könnyen lehet, hogy emögött az a gondola húzódik meg, hogy ha egy kicsit jobb volnál, ha nem követtél volna el bizonyos bűnököt, akkor megérdemelnéd Isten szeretetét.

Meg kell, hogy értsétek, mondja Pál, hogy semmilyen jócselekedettel sem tudok megfelelni Isten elvárásának! Hiába erőlködtek, soha sem fogjátok tudni kivívni Isten szeretetét. **De nem is kell!!!!**

Isten egy egészen más, egészen elképesztő megoldással állt elő!

Romans 3:21-22 ²¹ Most pedig **törvény nélkül** jelent meg az Istennek igazsága... **a Jézus Krisztusban való hit által** mindazokhoz és mindazoknak, akik hisznek. Mert nincs különbség,

Most pedig a törvény nélkül jelent meg Isten igazsága, amelyről bizonyosságot is tesznek a törvény és a próféták. ²²Isten pedig ezt az igazságát most nyilvánvalóvá tette **a Krisztusban való hit által minden hívőnek.**

Most azonban, azaz ebben az új üdvtörténeti korszakban, amiben élünk (amely Jézus eljövételével kezdődött), az Isten igazsága **a törvénytől függetlenül** jelent meg, azaz a mi törvénynek való megfelelésünktől, a mi engedelmisségünktől függetlenül! **Isten kiiktatta a törvényt számunkra a szeretetre méltóvá válás folyamatából. ÉS kizárólag a Jézus Krisztusba vetett hittől tette függővé** azt, hogy ránkárassa a szeretetét.

De úgy is fordítható ez a rendkívül fontos kifejezés “Jézus Krisztusban való hit által” (διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ), hogy **a Jézus Krisztus hűsége által** (azaz a törvénynek való kitartó, tökéletes engedelmissége által) jelent meg Isten igazsága.

Hiszen Jézus megfelelt Isten követelményének és hihetetlenül magas elvárásainak és ezért **Ő valóban megmutatta/megjelenítette Isten igazságát. "Aki engem látott, látta az Atyát!"** Ő az egyetlen "ember", akire nem haragszik Isten. Ő az egyetlen, aki nem érdemli meg Isten haragját, mert nem bűnös, hanem igaz. Sőt nem csak hogy nem érdemli Isten haragját, hanem Isten szeretetét érdemli és élvezzi és kapja szüntelen! Hiszen Ő valóban rászolgált erre tökéletes engedelmességével és törvényhez való hűségével.

Isten pedig úgy határozott, hogy az igaz és hűséges **Jézust fogja helyettes áldozatul feláldoztatni a zsidókkal**, hogy végre teljes elégtételt vegyen rajtunk ellene lázadó bűnös embereken és hogy így módon, azaz az **igaz Jézus megbüntetésé által a hűséges Jézusra töltsse ki igazságos haragját a mi bűneink miatt. Isten az ő igazságát Jézuson érvényesítette! Az igaz Jézus megbüntetésében mutatta meg Isten az ő igazságát** Ezt a helyettes áldozatot mi csupán hittel el kell, hogy fogadjuk:

Romans 3:23-25 ²³ Mert mindnyájan vétkeztek, és szűkölködnek az Isten dicsősége nélkül, ²⁴ Megigazulván ingyen az ő kegyelméből a **Krisztus Jézusban való váltság által**, ²⁵ Kit az Isten eleve rendelt engesztelő áldozatul, **hit által**, az ő vérében, hogy megmutassa az ő igazságát az előbb elkövetet bűnöknek elnézése miatt,

Mert nincs különbség: ²³mindenki vétkezett, és híjával van az Isten dicsőségének. [mindannyian csúfosan nézünk ki, nem dicsőség, hanem szégyen sugárzik rólunk] ²⁴Ezért Isten ingyen igazítja meg őket kegyelméből, miután megváltotta őket a Krisztus Jézus által. ²⁵Mert az Isten őt rendelte engesztelő áldozatul azoknak, akik az ő vérében hisznek, hogy igazságát megmutassa.

Erről beszél János is:

1 Ján 2:1-2 Én fiacskáim, ezeket azért írom néktek, hogy ne vétkezzetek. És ha valaki vétkezik, van Szószólónk az Atyánál, az igaz Jézus Krisztus. ² És ő engesztelő áldozat a mi vétkeinkért;

Így **Isten megőrizte integritását** (nem alkudott meg az ő szentségében és igazságosságában) És mégis megmentett minket, Jézusban hívő bűnösöket az ő haragjától és ítéletétől. A mostani üdvtörténeti korszakban így mutatta meg az Ő igazságát/igazságosságát:

Romans 3:26 Az Isten hosszútűrésénél fogva, az ő igazságának megbizonyítására, a mostani időben, hogy ő egyszerre legyen igazságos és megigazítója annak, **aki a Jézus hitéből** [valók].

Isten ugyanis az előbb elkövetett bűnöket elnézte ²⁶türelme idején, hogy e mostani időben mutassa meg igazságát: mert ahogyan ő igaz, igazzá teszi azt is, aki Jézusban hisz.

Ez a kifejezés „a Jézus hitéből” (ἐκ πίστεως Ἰησοῦ.) megint kétféleképpen fordítható:

1. akik a Jézusba vetett hitből valók, azaz, akik hiszenk Jézusban, vagy
2. **akik a Jézus hűségéből merítenek, akik Jézus hűségére támaszkodnak**, abban bíznak és nem a saját cselekedetükben/hűségükben. Az ilyenek nyilvánítatnak igaznak/igazítatnak meg az igazságos Isten előtt:

Romans 3:28 ²⁸ Azt tartjuk tehát, hogy az ember **hit által igazul meg, a törvény cselekedetei nélkül.**

Hiszen azt tartjuk, hogy hit által igazul meg az ember, a törvény cselekvésétől függetlenül.

Ez nem csökkenti a törvény jelentőségét, nem tesz érvénytelenné! Sőt éppen hogy Krisztus könyörtelenül igazságos megbüntetésében mutatkozik meg a törvény jelentősége és súlya, t.i. hogy valakinek igenis bűnhődnie kellett a mi törvénytelenységünk miatt, a törvény továbbra is Isten érvényes, tökéletes mércéje. De nem a szeretetreméltóvá válás eszköze többé.

Romans 3:31 ³¹ A törvényt tehát hiábavalóvá tesszük-e a hit által? Távol legyen! Sőt inkább a törvényt megerősítjük.

A **Rm 4-ben** Pál Ábrahámot hozza fel példának a hitből való megigazulást illetően. És megmutatja hogy a megigazulás, üdvösség mindig is az Istenbe, az Isten hűségébe vetett hit által adatott az embereknek és soha sem a törvény cselekedete által. Ennek példája és előfutára volt Ábrahám.

Romans 4:23-25 ²³ De nemcsak ő érette iratott meg, hogy [az ő Istenbe vetett hite] tulajdoníttatik néki igazságul, ²⁴ Hanem mi érettünk is, a kiknek majd tulajdoníttatik, azoknak tudniillik, a kik hisznek Abban, a ki feltámasztotta a mi Urunkat a Jézust a halálból, ²⁵ **Ki a mi bűneinkért halálra adatott, és feltámasztatott a mi megigazulásunkért.**

Isten Krisztust halálra adta, hogy megbüntesse benne a mi bűneinket és megszabadítson bennünket az ő igazságos ítéletétől és jogos haragjától. Azáltal pedig, hogy Jézust feltámasztotta a halálból, Isten tanúsította/bebizonyította azt, hogy Krisztus valóban büntetlenül, azaz ártatlanul szenvedett és ezért tökéletes helyettes áldozatként tökéletes engesztelést szerzett a bűnökért. Mert ha bűnösen halt volna meg, akkor nem támasztotta volna fel őt Isten, hanem örökre meg kellett volna halnia a bűnei jogos büntetéseként (Rm 6:23). De feltámadt! Isten igazolta, megpecsételte az ő váltságművét!

Érvényes, valóságos, tökéletes az elégtétel! Krisztus valóban magára vette a bűneink büntetését! Valóban megelégtette az Atya igazságát és teljesen levezette igazságos haragját mindazokért, akik ezt a helyettes elégtételt hit által elfogadják saját magukra nézve és **nem a cselekedeteikkel, azaz nem Isten hihetetlenül magas elvárásainak való elkeseredett megfelelni akarásukkal próbálják magukat megigazítani/elfogadhatóvá/szeretetre méltóvá tenni Isten előtt.**

És mi lett ennek a tökéletes váltságműnek az eredménye?

Romans 5:1-2, 5 Megigazulván azért hit által, **békességünk van Istennel**, a mi Urunk Jézus Krisztus által, ² A ki által van a menettelünk is hitben **ahhoz a kegyelemhez, a melyben állunk**; és dicsekedünk az Isten dicsőségének reménységében... ⁵ A reménység pedig nem szégyenít meg; **MERT AZ ISTENNEK SZERELME KITÖLTETETT A MI SZÍVÜNKBE** a Szent Lélek által, a ki adatott nekünk.

Mivel tehát megigazultunk hit által, békességünk van Istennel a mi Urunk Jézus Krisztus által. ²Őáltala kaptuk hitben a szabad utat ahhoz a kegyelemhez, amelyben vagyunk, és dicsekszünk azzal a reménységgel is, hogy részesülünk az Isten dicsőségében... ⁵a reménység pedig nem szégyenít meg, mert szívünkbe áradt az Isten szeretete a nekünk adatott Szentlélek által.

Isten nem csupán megengesztelődött a benne hívő és Krisztus váltságában hűségében bízó bűnös ember iránt, hanem a haragja helyett az ő **békességét, kegyelmét és szeretetét** árasztotta (és árasztja folyamatosan) ki ránk. Mi ez, ha nem **ÖRÖMHÍR???!!!**

Nem azt írja Pál, hogy Isten most már legalább néha-néha szeretetet érez irántunk, hanem, hogy ránk árasztotta az ő szeretetét. Ez olyan, mint amikor egy folyó egyszer csak átszakítja a gátat és a mindaddig sekély vagy száraz folyómederbe árad. Az átszakított gátat már soha nem lehet többé helyrehozni, mert a víz teljesen elmosta. Isten szeretete átszakította a bűn hatására kővé dermedt szívünk átszakíthatatlannak tűnő gátját és egészen megtöltötte a szívünket az ő szeretetével.

Mindezt a békességet, kegyelmet és szeretetet hit által fogadhatjuk csak be és a nekünk adott Szentlélek által érezhetjük, tapasztalhatjuk és élhetjük meg. Ezért tehát minden okunk megvan arra, hogy igazán, teljes szívből tudjunk örvendezni ennek a tökéletesen helyreállított szeretetkapcsolatnak!

Ez hát a nagy csere, melyet Pál a 2 Kor 5:21-ben így foglal össze:

2 Corinthians 5:21 ²¹ Mert azt, aki bűnt nem ismert, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk ő benne.

Mert azt, aki nem ismert bűnt, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk őbenne.

Ez a helyreállt kapcsolat, bensőséges szeretetteljes viszonyulás Isten részéről az alapja a hívő ember életének. A baj és bukás akkor jön, amikor elfelejtkezünk Isten szeretetéről és kegyelméről. Ezért olyan lényegesek az olyan parancsok, mint:

2 Peter 3:17-18 Ti azért szerettem előre tudván ezt, őrizkedjétek, hogy az istentelenek tévelygéseitől elragadtatva, a saját erősségeitől ki ne essetek; ¹⁸ Hanem **növekedjétek a kegyelemben és a mi Urunknak és megtartó Jézus Krisztusunknak ismeretében**. Néki legyen dicsőség, mind most, mind örökkön örökké. Ámen.

Jude 1:20-21 Ti pedig szerettem, épülvén a ti szentséges hitetekben, imádkozván Szent Lélek által, ²¹ **Tartsátok meg magatokat Istennek szeretetében**, várván a mi Urunk Jézus Krisztusnak irgalmasságát az örök életre.

Mi lesz a következménye az evangélium elhívésének?

Eltűnik az Istentől való félelem, rettegés a szívünkben és megjelenik egyfajta gyermekség tudat, hogy az Atya szeretett, örökbe fogadott gyermeke lettem. Soha sem kell többé félnem Isten haragjától és ítéletétől, hiszen Isten ellenségeiből teljes jogú családtagokká, Jézus Krisztussal azonos kiváltságokat élvező fiakká és lányokká lettünk! Nem azt mondja nekünk Isten, hogy na jó, most már lehetsz egy udvari szolga a palotámban, vagy kiganézhatod az istállómat vagy beállhatsz takarítónak, most már megtűrlek a palotámban a szolgálaim között. NEM! Isten örökbefogadott minket. Teljes jogú trónörökösökké lettünk! A Király asztaláról ehetünk, ott élhetünk az Atya közvetlen közelében, a királyi gyermekek minden kiváltságával.

Romans 8:14-17 ¹⁴ Mert akiket Isten Lelke vezérel, azok Istennek fiai. ¹⁵ Mert nem kaptatok szolgaság lelkét ismét a félelemre, hanem a fiúságnak Lelkét kaptátok, a ki által kiáltjuk: Abbá, Atyám! ¹⁶ Ez a Lélek bizonyítást tesz a mi lelkünkkel együtt, hogy Isten gyermekei vagyunk. ¹⁷ Ha pedig gyermekek, örökösök is; örökösei Istennek, örököstársai pedig Krisztusnak; ha ugyan vele együtt szenvedünk, hogy vele együtt is dicsőüljünk meg.

Akiket pedig Isten Lelke vezérel, azok Isten fiai. Jn 1:12 ¹⁵Mert nem a szolgaság lelkét kaptátok, hogy ismét féljete, hanem a fiúság Lelkét kaptátok, aki által kiáltjuk: "Abbá, Atya!" Gal 4:5-7 ¹⁶Maga a Lélek tesz bizonyosságot a mi lelkünkkel együtt arról, hogy valóban Isten gyermekei vagyunk. ¹⁷Ha pedig gyermekek, akkor örökösök is: örökösei Istennek és örököstársai Krisztusnak, ha vele együtt szenvedünk, hogy vele együtt meg is dicsőüljünk.

Ezen az új identitáson, az újonnan nyert státusunkon semmi és senki nem változtathat többé, hiszen a mi megigazításunk, örökbe fogadtatásunk és Isten irántunk érzett tökéletes szeretete és elfogadása Isten örök kegyelmi kiválasztásában gyökerezik:

Romans 8:29-30 Mert a kiket eleveismert, eleve el is rendelte, hogy azok az ő Fia ábrázatához hasonlatosak legyenek, hogy ő legyen elsőszülött sok atyafi között. ³⁰ A kiket pedig eleve elrendelt, azokat el is hívta, és a kiket elhívott, azokat meg is igazította; a kiket pedig megigazított, azokat meg is dicsőítette.

Vö. **Ephesians 1:5** Eleve elhatározván, hogy minket a maga fiaivá fogad Jézus Krisztus által az ° akaratjának jó kedve szerint,

Örökbefogadtatásunk, üdvösségünk, megigazításunk végső célja, hogy a valóságban, az életünkben és cselekedeteinkben is olyanná váljunk, mint Krisztus, nem csak a státusunkat illetően.

Fontos azt is látnunk, hogy nem csak **Krisztus kereszthalála**, hanem az erre a tökéletes áldozatra alapozott értünk való **szüntelen közbenjáró imádsága** biztosítja számunkra folyamatosan a mi státusunkat, identitásunkat és az Atya el nem múló szeretetét:

Romans 8:33-35 ³³ Kicsoda vádolja az Isten választottait? [Ha egyszer maga] Isten az, a ki megigazít [Jézus tökéletes váltságának köszönhetően, melyet hit által elfogadtunk]; ³⁴ Kicsoda az, a ki kárhozza? [Ha egyszer] Krisztus az, a ki meghalt, sőt a ki **fel is támadott, a ki az Isten jobbján van, a ki esedezik is értünk:**

Ki vádolná Isten választottait? Isten, aki megigazít. ³⁴Ki ítélné kárhozatra? A meghalt, sőt feltámadt Jézus Krisztus, aki az Isten jobbján van, és esedezik is értünk?

Erre utal Pál egy korábbi versben is:

Romans 5:10 ¹⁰ Mert ha, mikor ellenségei voltunk, megbékéltünk Istennel az ő Fiának halála által, **sokkal inkább megtartatunk az ő élete által**, minekutána megbékéltünk vele.

Vö. **Hebrews 7:25** Ennekokáért ő mindenképpen idvezítheti is azokat, a kik ő általa járulnak Istenhez, mert mindenha él, hogy esedezék érettök.

Jézus tehát, mint tökéletes és hűséges Főpapunk, aki feltámadt és él, az ő saját tökéletes, helyettes áldozata alapján kéri szüntelen az Atyát, hogy bocsássa meg a bűneinket. Ő soha nem fogja abbahagyni az értünk való közbenjárást és ezért az Atya soha nem szűnik meg szeretettel tekinteni ránk.

Majd így folytatja

Romans 8:35,38-39 ³⁵ Kicsoda szakaszt el minket a Krisztus szerelmétől? nyomorúság vagy szorongatás, vagy üldözés, vagy éhség, vagy meztelenség, vagy veszedelem, vagy

fegyver-é?...³⁸ Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelemségek sem hatalmasságok, sem jelenvalók, sem következendők,³⁹ Sem magasság, sem mélység, sem semmi más teremtmény nem szakaszthat el minket az Istennek szerelmétől, mely vagyon a mi Urunk Jézus Krisztusban.

Ki választana el minket a Krisztus szeretetétől? Nyomorúság, vagy szorongattatás, vagy üldözés, vagy éhezés, vagy mezítelenség, vagy veszedelem, vagy fegyver?... Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelmek, sem jelenvalók, sem eljövendők, sem hatalmak,³⁹ sem magasság, sem mélység, sem semmiféle más teremtmény nem választhat el minket az Isten szeretetétől, amely megjelent Jézus Krisztusban, a mi Urunkban.

Mi lehet ennél is nagyobb örömhír?? Ezért írja Pál levele végén

Rm 15:13 A reménység Istene pedig töltsön be titeket a **hitben** teljes örömmel és békességgel, hogy bővüljétek a reménységben a Szentlélek ereje által.

„A hitben”, azaz miközben hisztek Jézusban, ebben az örömhírben, amiről Pál az eddigiekben írt. Mert ahogy ezt a csodálatos örömméretet egyre jobban a magunkévá tesszük, úgy fog Isten is egyre jobban betölteni a maga **teljes örömeivel és békességével**, amely minden elképzelésünket felülmúlja (Fil 4:7). Hiszel-e az evangéliumban?

Ez abban fog megmutatkozni, hogy.... (Miből fogom tudni, érzékelni, hogy tényleg hiszem az evangéliumot?)

- nem fogsz függeni mások véleményétől – mert Isten szeretete (véleménye) elég számodra

- bátran mered vállalni a gyengeségedet, hibáidat, bűneidet, küzdelmeidet, mert többé nem ez határoz meg, mert Krisztus tökéletes igazságában vagy elrejtve és az Atya tökéletes elfogadásából táplálkozol, nem az emberek véleményéből.

- nem akarsz képet mutatni magadról, nem akarod megjátszani magadat. Nem félted másoktól sem a valóságot: bűnös, de megváltott, szeretett vagy!

- abbahagyod a magyarázkodást, ígéretést, védekezést. Nem akarod önmagadat mindenáron igazolni. Mert nem ettől függ többé a boldogságod és örömed.

- helyreáll az önértékelésed. Helyesen, reálsan, józanul kezded látni magadat. Nem bemagyarázod, hogy szeretetreméltó vagy, hogy nem is vagy olyan nagyon bűnös, hogy vannak problémáid, de majd leküzdöd azokat. Nem. bűnös vagyok, de van kihez szaladjak a bűneimmel és többé nem a bűneim határoznak meg engem, hanem az Atya szeretete és igaznak nyilvánítása.

- gyakrabban fogsz bűnt vallani, nem akarod elrejtteni, megmagyarázni, elbagatelizálni a bűneidet, mert tudod, hogy szabadon mehetsz a kegyelem királyi trónusához, hisz Isten teljesen megbocsátott és Jézus folyamatosan közbenjár érted. Nincs okod elrejtteni a bűnt. **Az igazi bűnbánat eredménye: öröm és felszabadulás!**

- másokat is gyakrabban és szabadabban fogsz bátorítani. Azt az energiát, amit a saját egod fényezésére, a saját énképed gondos megőrzésére fordítottál eddig, másokra fogod fordítani. Felszabadulsz erre.
 - akarok és merek olyan emberekkel lenni, sőt keresem az olyan emberek társaságát, akik meg merik mondani nekem, ha bűnt követek el, ha valami nem Isten szerint való az életemben. És akik ítékezés helyett Isten kegyelméről beszélnek nekem.
 - én is bátrabban meg merem mondani az igazat másoknak, másokról (természetesen szeretetben). merem vállalni az őszinte véleményem dolgokról még akkor is, ha emiatt csökken a népszerűségem. Lesz tartásom, gerincem, önálló véleményem, ami mellett bátran ki merek állni. Mert nem az emberek véleményéből táplálkozom, nem ettől függök.
 - merni fogok másokat inteni, feddeni, figyelmeztetni, mint testvéreimet. Az értük érzett, őszinte, féltő szeretettől vezérelve.
 - nem fogok félni emberektől.
 - bátran fogsz merni beszélni másoknak Jézusról, a hitedről. Mert nem fog számítani, hogy mit gondolnak rólad.
 - nem fog tudni többé lesújtani és szorongást okozni az ördög belső vádja, amikor a bűneidet, gyengeségeidet, hibáidat olvassa a fejedre. Hisz tudod, hogy még annál sokkal bűnösebb és gyengébb vagy, mint amilyenek a Sátán próbál beállítani, de nem ez határoz meg többé, hanem Jézus ajándékba kapott igazsága és az Atya szeretete. Jézus és az Atya elismerése egyre hangosabban fog visszhangzani benned.
 - izgatottan, vágyakozva fogod visszavárni Jézust, a te Vőlegényedet, a te első számú Szerelmedet.
 - nem fogod *koldulni* mások szeretét. Nem leszel érzelmileg kiszolgáltatva másoknak.
 - nem fogsz haragvóan és türelmetlenül követelőzni, amikor a társad nem tudja megadni neked, amire vágysz: tökéletes szeretet, megbecsülés, elfogadás, tisztelet, hisz Istentől *már* megkaptad mindezt Jézus Krisztusért és Jézus Krisztusban! Ő már betöltötte ezt a vágyadat és ezért többé már nem azt nézed, hogy hogyan kényszeríthetnéd ki a társadból ezeket a dolgokat, hanem hogy hogyan szolgálhatod őt, hogyan adhatod tovább neki ezt a szeretetet, megbecsülést, elfogadást és tiszteletet.
- Ki ne vágya erre? Mindez hit által a mienk lehet! A Jézus Krisztusba és nem az önmagunkba vetett hit által.